

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/137/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015137
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2122015137.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 20.06.2023, č. k. 35T/15/2022-216, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.02.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaná A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, t. č. vo výkone trestu v inej trestnej veci v ÚVTOS Bratislava,

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaná na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanej u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší sa výrok o treste, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 14.03.2023, sp. zn. 7T/71/2022, právoplatným dňa 14.04.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo dňa 20.06.2023, č. k. 35T/15/2022-216 uznal obžalovanú A. B. (ďalej len obžalovaná) za vinnú z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 05.11.2021 v čase o 17:10 hod. viedla ako vodič osobné motorové vozidlo značky Mercedes-Benz CLK 200 s evidenčným číslom B. v obci E., a to po ceste I/51, kde bola predpísaným spôsobom

zastavená a kontrolovaná hliadkou ODI Trnava, pričom po podrobení sa dychovej skúške bolo následnou lustráciou v evidenciách vodičov hliadkou zistené, že sa jedná o osobu A. B. a v súčasnosti má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, a to konkrétne rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Malackách zo dňa 04.03.2019, vydaného pod spisovou značkou ORPZ-P-56/MA-ODI2-2019, právoplatného dňa 09.05.2019, na základe ktorého má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 60 mesiacov do 09.05.2024, rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Malackách zo dňa 10.07.2019, vydaného pod spisovou značkou ORPZ-P-104/MA-ODI2-2019, právoplatného dňa 10.07.2019, na základe ktorého má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 60 mesiacov do 10.07.2024 a trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 06.08.2021 pod sp. zn.: 1T/21/2021, právoplatného dňa 24.08.2021, ktorým jej bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 18 mesiacov do 24.02.2023.

Okresný súd za to obžalovanej podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ju podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanej uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

Výrok o vine okresný súd odôvodnil tým, že obžalovaná sa najskôr v prípravnom konaní k spáchaniu skutku priznala. Následne obžalovaná spáchanie skutku poprela a bránila sa tým, že skutok nespáchala, resp. že motorové vozidlo v inkriminovanom čase nevedla, na miesto vodiča si presadla potom, čo vozidlo zastavilo. Ako vodiča najskôr označila B. A. a neskôr F. C.. Obaja menovaní mali podľa obžalovanej uložený zákaz činnosti vedenia motorového vozidla, a preto z dôvodu ich ochrany pred trestným stíhaním, si presadla za tieto osoby na miesto vodiča. Presentovaná obrana obžalovanej bola vyvrátená vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní. Okresný súd na podklade vykonaného dokazovania neuveril tvrdeniam obžalovanej o tom, že motorové vozidlo nevedla a na miesto vodiča si len presadla po zastavení vozidla. Obžalovaná vo výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že vedela o tom, že v tom čase mala uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Z uvedeného dôvodu je nelogická jej obrana, že presadnutím si na miesto vodiča chránila pred trestným stíhaním iné osoby, hoci ona sama mala poznatok o tom, že porušuje uložený zákaz činnosti, a teda aj jej v danom prípade hrozí trestné stíhanie. Okresný súd prihliadol na to, že obžalovaná s verziou o tom, že šoférovala iná osoba, prišla až pri svojom druhom výsluchu v prípravnom konaní. Pri prvom výsluchu v prípravnom konaní takúto skutočnosť neuvádzala, ku skutku sa dokonca priznávala a nemala žiadny návrh na dokazovanie. V neposlednom rade jej výpoveď znevierohodňujú aj skutočnosti, že: menila označenie osôb, s ktorými sa na sedadle vodiča mala zameniť (označila striedavo F. C. a B. A.), pričom preukázateľne sa vo vozidle okrem nej a jej maloletého dieťaťa nachádzala len jedna ďalšia osoba; menila pozíciu vo vozidle, na ktorú sa tieto osoby mali presunúť, v jednej verzii uvádzala miesto spolujazdca, v ďalšej verzii zadné sedadlo; menila časový okamih, kedy sa mali tieto osoby presunúť z miesta vodiča, v jednej verzii to bolo v čase keď boli zastavovaní hliadkou, v inej verzii až v čase, keď malo byť vozidlo už zaparkované. Tieto rozporné skutočnosti v jej tvrdeniach žiadnym spôsobom nevyšvetlila.

Ďalej okresný súd argumentoval tým, že výpoveď obžalovanej nebola vierohodná aj z toho dôvodu, že iné vo veci vykonané dôkazy jej tvrdenia spochybňovali a boli pre okresný súd vierohodnejšie. Výpovede svedkov E. G. a H. I. ako príslušníkov PZ SR vykonávajúcich služobnú činnosť v spojení s úradným záznamom zasahujúcej hliadky, ktorej členom boli obaja svedkovia, presvedčili okresný súd o dôvodnosti podanej obžaloby, t. j. že motorové vozidlo viedla skutočne obžalovaná a nie iná osoba. Obaja svedkovia zhodne uviedli, že bezprostredne po zastavení vozidla vo veľmi krátkom čase (svedok H. I. uviedol, že ihneď a svedok E. G. uviedol, že ihneď po zastavení, avšak za menej ako 15 sekúnd) pristúpili k vozidlu, kedy na sedadle vodiča sedela obžalovaná (s maloletým dieťaťom na kolenách), bez toho, aby zaznamenali niečo podozrivé vo vozidle a na mieste spolujazdca sedela osoba mužského pohlavia. Priebeh udalosti popisovanej obžalovanou - teda, že sa po zastavení vozidla zamenila s inou osobou - sa tak nepreukázal. Opak tvrdení obžalovanej vyplývali z vyššie uvedených dôkazných prostriedkov, o ktoré okresný súd oprel svoje odsudzujúce rozhodnutie, pričom ich vierohodnosť bola pre okresný súd vyššia aj z toho dôvodu, že boli zaznamenané i vo forme listinných dôkazov (úradné záznamy, záznam o skutku), ktoré boli riadne oboznámené na hlavnom pojednávaní, pričom vo svojom súhrne všetky tieto dôkazy vytvorili logickú reťaz dôkazov svedčiacich o vine obžalovanej.

Z vykonaného dokazovania mal tak okresný súd za preukázané, že obžalovaná dňa 05.11.2021 v čase okolo 17.10 hod. v E. viedla ako vodič osobné motorové vozidlo, napriek tomu, že jej bol okrem iného opakovane rozhodnutím správneho orgánu a rozhodnutím súdu uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu do 10.07.2024, čím boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Obžalovaná ako subjekt splňala podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska svojho veku v inkriminovanom období a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na jej nepričetnosť či zníženie príčetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, v tom smere, že obžalovaná konala vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, t.j. chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem ním chránený, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania, keď aj sama obžalovaná uviedla, že vedela o tom, že má uložený zákaz činnosti.

Okresný súd mal z vykonaného dokazovania preukázané aj to, že obžalovaná marila výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonávala činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti (konkrétne rozsudok Okresného súdu Malacky pod sp. zn. 1T/21/2021, právoplatný dňa 24.08.2021) a rozhodnutie správneho orgánu (konkrétne rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Malacky zo dňa 04.05.2019, ORP-P-56/MA-ODI2-2019 a rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Malacky zo dňa 10.07.2019, č. p. ORP-P-104/MA-ODI2-2019), a preto ju okresný súd uznal vinnou zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, keďže boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovanej nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, dospel k záveru, že obžalovanej je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov (t.j. pri spodnej hranici trestnej sadzby podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, keď trest mohol ukladať vo výmere až na 2 roky) so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, nakoľko obžalovaná v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jej prípade okresnému súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Trestného zákona).

Okresný súd dospel k záveru, že účel trestu u obžalovanej bude naplnený nepodmienečným trestom odňatia slobody (ako trestom primárnym) najmä s poukazom na to, že obžalovaná sa tejto stíhanej úmyselnej trestnej činnosti dopustila len veľmi krátko (konkrétne počas tretieho mesiaca 18-mesačnej skúšobnej doby podmienečného odsúdenia) potom, ako bola odsúdená v inej trestnej veci aj na podmienečný trest odňatia slobody, teda ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov ju nevedla k vedeniu riadneho života bez páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Podľa názoru okresného súdu je potrebné prihliadnuť aj na to, že obžalovaná sa porušenia zákazu vedenia motorového vozidla dopúšťala aj vo forme opakovaných viacnásobne spáchaných priestupkov, za ktoré jej bol uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 5 rokov a peňažná pokuta 1 300,- € aj v správnom konaní. Aby tak bol naplnený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktorým je okrem iného ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, bolo potrebné uložiť tento druh trestu, pričom tento trest považoval okresný súd za zákonný i spravodlivý. Iné alternatívne tresty okresný súd nepovažoval u obžalovanej za také, ktoré by splnili účel trestu i preto, že obžalovaná sa skutku dopustila v čase podmienečného odsúdenia, kedy jej bol uložený aj zákaz činnosti rozhodnutím súdu a zároveň rovnaký zákaz vedenia motorových vozidiel jej bol uložený aj v správnom konaní. Obžalovaná napriek týmto zákazom svojím správaním preukázala úplnú absenciu rešpektu nielen k právnym normám, ale aj k individuálne uloženým obmedzeniam vo vzťahu k jej osobe, kedy pri súčasnom uložení miernejších foriem potrestania - peňažná pokuta v správnom konaní a podmienečný trest odňatia slobody uložený v trestnom konaní - boli tieto tresty vo vzťahu k obžalovanej bez akéhokoľvek účinku. V jej správaní nedošlo prostredníctvom týchto miernych foriem potrestania k náprave a polepšeniu, ale naopak k ďalšej recidíve. Preto bol okresný súd toho názoru, že alternatívne tresty (napr. aj trest domáceho väzenia), by vzhľadom na osobnosť odsúdenej a jej celkový postoj k právnym normám svoj účel nenaplnili.

Keďže obžalovaná spáchala trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla okresný súd jej uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 roky (ako trest sekundárny). Okresný súd obžalovanej neukladal súhrnný trest vo vzťahu k trestu, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 14.03.2023, sp. zn. 7T/71/2022, za

skutok (právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona) spáchaný dňa 01.10.2022, nakoľko k prerušeniu súbehu trestnej činnosti obžalovanej, za ktorú bola uznaná vinnou týmto rozsudkom, s inou jej trestnou činnosťou, došlo už vydaním rozhodnutia Okresného súdu Břeclav zo dňa 30.12.2021, právoplatným dňa 30.05.2022. Trestný rozkaz Okresného súdu Malacky pod sp. zn. 7T/71/2022, bol vydaný až následne po vydaní rozhodnutia českým súdom. Podmienky na uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona tak splnené neboli.

Po vyhlásení rozsudku sa priamo do zápisnice prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava vzdal práva podať odvolanie, no obhajca obžalovanej zhlásil odvolanie čo do výroku o vine a treste ako aj konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

V zákonom stanovenej lehote podala odvolanie aj obžalovaná vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 28.06.2023. Podané odvolanie odôvodnila tým, že dňa 20.06.2023 adresovala e-mailom okresnému súdu ospravedlnenie z neúčasti na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo toho istého dňa podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku. Bola toho názoru, že okresný súd konal v rozpore so zákonom, a to preto, že trvala na osobnej účasti na hlavnom pojednávaní. Potvrďuje to aj jej písomné podanie zo dňa 20.06.2023, spolu s jej ospravedlnením a dokladom - lekárskeym potvrdením rýchlej zdravotnej služby, ktorá jej bola privolaná dňa 20.06.2023. Tento doklad potvrdzuje, že jej zdravotný stav bol dňa 20.06.2023 nespôsobilý pre účasť na hlavnom pojednávaní. Keďže sa nemohla zúčastniť na hlavnom pojednávaní, nemohla predniesť okresnému súdu svoje argumenty proti obžalobe. Napadnutý rozsudok okresného súdu je nesprávny, teda chybný v časti uznania viny a uloženia trestu. Bol jej nesprávne uložený trest, nakoľko bola právoplatne uznaná za vinnú Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 7T/71/2022. Mal jej byť uložený súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 03.08.2023 obžalovaná vlastnoručným písomným podaním doplnila podané odvolanie, v ktorom uviedla, že trvá na podanom odvolaní z dôvodu, že rozsudok je nezákonný a nesprávny. Okresný súd nepostupoval v zmysle zákona, trest je uložený chybné, pretože nebol uložený súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Trestného poriadku. Ale okresný súd ukladal trest úhrnný trest. Bola odsúdená Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 7T/71/2022 pre prečin krádeže, ktorý údajne spáchala dňa 01.10.2021, teda skôr ako bol jej osobe doručený trestný rozkaz v prejednávanej trestnej veci.

Následne obžalovaná doplnila podané odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 16.08.2023 (obžalovaná podanie nazvala žiadosť, ale podľa obsahu išlo o odvolacie námietky - pozn. súdu). Namietala, že jej nebol doručený napadnutý rozsudok okresného súdu a zároveň žiadala o jeho doručenie, pričom 30 dňová lehota na jeho vyhotovenie ubehla dňa 29.07.2023. Ďalej uviedla, že disponuje informáciami, že A. C. zaslal jeho matke J. K. v jej mene na ORPZ, BA 5, BA 2 a okresnému súdu, že sa k veciam priznáva, vinu nepopiera a skutky, z ktorých je obvinená aj s C. mala vykonať ona a údajne zaslala jeho matka J. K. z Ba pošty uvedené podanie v jej mene pred mesiacom. Ak bolo okresnému súdu doručené späťvzatie odvolania kde je dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku. Trvá na podanom odvolaní, ktoré odôvodní po doručení napadnutého rozsudku.

Písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 10.11.2023 obžalovaná doplnila podané odvolanie ešte nasledovne. Namietala, že nespáchala trestný čin vo vozidle Mercedes-Benz CLK 200. Šoférom bol F. C., ktorý je otcom maloletého syna F. B.. Maloletý syn mal v čase skutku 4 mesiace. Išli z mesta E. od L. H. a jeho ženy M., ktorí bývali v E. N. C. X, ktorí môžu jej tvrdenie potvrdiť. V obci E. sú aj obecné kamery, ktoré by potvrdili pravdivosť jej tvrdenia. F. C. bol šofér, v obci E. bol nameraný príslušníkmi PZ pri prekročení rýchlosti. Keď F. C. ako šofér zbadal, že sa za ním rozbehlo auto zaparkoval pri reedukačnom dome v E. a ihneď preskočil dozadu na zadné sedačky. Z obavy, že F. C. zatvoria a nebude jej mať kto finančne pomáhať a platiť podnájom v I., stravu, oblečenie pre deti, s maloletým synom F. B., ktorého mala na rukách preskočila na miesto šoféra. Vinu brala na seba, aby ho nezatkli. Navrhla vypočuť F. C. a príslušníkov PZ, ktorí boli pri zastavení vozidla. Skutku sa nedopustila.

Ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 29.01.2024 obžalovaná navrhla doplniť dokazovanie výsluchom svedka F. C., nakoľko skutok, ktorý sa jej kladie za vinu nespáchala, čo potvrdia aj mestské kamerové záznamy, a aj fotografia, ktorá bola vyhotovená pri nameraní rýchlosti, ktorú prekročil šofér F. C.. Tento z miesta ihneď odišiel, resp. utiekol, nakoľko už v tejto dobe polícia po ňom

pátrala. Polícii sa predstavil ako B. A., ktorý je jeho bratranec. Mala strach, bola vo vozidle s osobou, po ktorej pátrala polícia a ktorú označujú za nebezpečnú, ktorá patrila do zločineckej skupiny M.. Bola s 3 mesačným dieťaťom po celý čas jazdy z E., ktorého mala na rukách a kojila ho, čo potvrdzuje, že bola políciou zadržaná v zmysle § 85 Trestného poriadku aj s trojmesačným dieťaťom a predvedená na OR PZ Trnava. Je predsa nemožné, aby šoférovala motorové vozidlo a trojmesačné dieťa mala na rukách a kojila počas jazdy. Nevie šoférovať motorové vozidlo, vždy musela preskakovať na miesto F. C.. On bol už niekoľkokrát vo výkone trestu za marenie úradného rozhodnutia. Ak by ho polícia chytila ako šoferuje, ihneď by bol spracovaný návrh do väzby, o čom mal F. C. vedomosť a z tohto dôvodu takto konala.

Obžalovaná podané odvolanie doplnila aj prostredníctvom náhradného obhajcu JUDr. Michala Kruteka, ktoré bolo doručené dňa 30.01.2024 Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd), v ktorom argumentovala nasledovne. Osobné motorové vozidlo v čase skutku šoféroval jej druh F. C., k čomu sa mal sám v inom konaní priznať. Z dôvodu, že ona ako aj jej druh sú obaja v súčasnosti vo väzbe, nie je v jej možnostiach a ani v možnostiach náhradného obhajcu zistiť spisovú značku konania vedeného voči druhovi obžalovanej. Navrhla, aby krajský súd zabezpečil a oboznámil výpoveď jej druha F. C., nakoľko z obsahu týchto výpovedí bude možné preukázať, že sa táto osoba priznala ku spáchaniu skutku, ktorý je jej kladený za vinu. Identifikovanie hore uvedeného konania navrhuje na základe dopytu ÚVTOS Bratislava, a to podľa evidencie realizovaných úkonov, ku ktorým bol svedok predvádzaný priamo v ÚVTOS Bratislava alebo eskortovaný mimo v ÚVTOS Bratislava.

Podané odvolanie obžalovaná odôvodnila aj prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca, v ktorom namietala, že okresný súd mal skúmať dôvody, pre ktoré obžalovaná riadila vozidlo aj bez vodičského preukazu, pretože to môže mať vplyv na zavinenie. Okresný súd rozhodol v neprítomnosti obžalovanej, zavinenie neskúmal. Zákon dovoľuje uložiť za trestný čin, pre ktorý bola okresným súdom uznaná vinnou, aj alternatívny trest, ktorým je trest domáceho väzenia. Trest nesmie byť ukladaný mechanicky bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatela. Poukázala na právne východiská a závery rozhodnutia Ústavného súdu SR z 02.11.2011, sp. zn. PL. ÚS 6/2009. Vychádzajúc z princípu proporcionality, so zreteľom na individuálne zvláštnosti konkrétneho trestného činu, osobné vlastnosti a pomery páchatela, okresný súd ukladá len taký trest (pokiaľ ide o jeho druh a výmeru), ktorý bude na dosiahnutie jeho účelu nevyhnutný. Vzhľadom k tomu, že má maloleté dieťa, na dosiahnutie účelu trestu postačí aj trest domáceho väzenia s trestom zákazu činnosti

Prokurátor sa k odvolacím námietkam obžalovanej bližšie nevyjadril.

Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovanej dňa 27.09.2023.

Za účelom prejednania odvolania obžalovanej nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 06.02.2024.

Podaním doručeným krajskému súdu dňa 29.01.2024 obžalovaná vzniesla námietku zaujatosti pre pomer k prejedávanej veci v zmysle § 31 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Trestného poriadku a navrhla, aby vec bola odňatá a prikázaná v zmysle § 23 ods. 1 Trestného poriadku. Námietky vzniesla voči predsedníčke senátu JUDr. Kataríne Batisovej, ktorá rozhoduje o odvolaní voči napadnutému rozsudku. Dňa 24.01.2024 jej totiž prišla do ÚVTOS Bratislava osobná korešpondencia od F. C., ktorý jej oznámil, že predsedníčka senátu JUDr. Katarína Batisová, sudca krajského súdu Mgr. Pavol Macháč, sudkyňa krajského súdu JUDr. Gabriela Brišková a všetci sudcovia, ktorí pracujú na krajskom súde sú voči jej osobe zaujatí, a to z toho dôvodu, že F. C. mal údajne na krajskom súde dňa 17.08.2023 verejné zasadnutie pod sp. zn. 6To/13/2023, ktorému predsedal sudca Mgr. Pavol Macháč. Vzhľadom na to, že osobne povedal F. C., že sa už postará aj o A. B. a vzhľadom na to, že má nadštandardné vzťahy a vytvorené kolegiálne vzťahy so sudcami krajského súdu majú medzi sebou aj rodinné prepojenia, a keď aj trestnú vec A. B. nebude pojednávať on sám a jeho senát, tak krajský súd zamietne jej odvolanie, aj napriek tomu, že je nevinná a skutok spáchal F. C., a z toho dôvodu už za tento skutok F. C. uložil neoficiálne a nezákonne trest v inej trestnej veci a povedal mu neoficiálne, že to máte aj trest za to, že šoféroval motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz CLK 200 v obci E. a vinu zobrala na seba A. B.. Pravdivosť tvrdení F. C. potvrdzuje dopis F. C., ktorý jej bol doručený dňa 24.01.2024, a to, že F. C. mal dňa 17.08.2023 verejné zasadnutie, na ktorom zasadal senát pod sp. zn. 6To/13/2023, teda ten istý ako zasada aj v jej veci. Z verejného zasadnutia sa vyhotovuje aj zvukový záznam, ktorý by tieto skutočnosti

mohol potvrdiť. Dôvody, ktoré uvádza sú veľmi závažné, a preto vznáša námietku zaujatosti a žiada, aby bola vec odňatá krajskému súdu a prikázaná Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Námietku zaujatosti vzniesla ihneď, bezodkladne ako sa dozvedela o možnej zaujatosti celého krajského súdu.

Verejného zasadnutia konaného 06.02.2024, ktorého predmetom bolo prejednanie odvolania obžalovanej, sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaná i jej náhradný obhajca. Účasť obžalovanej bola zabezpečená z ÚVTOS Bratislava prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Trestného poriadku, pričom obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady.

Predsedníčka senátu oboznámila procesné strany, že podanie obžalovanej označené ako námietka zaujatosti neobsahuje skutočnosti uvedené v § 31 ods. 1 Trestného poriadku, a preto sa o nej nebude konať (to isté platí aj vo vzťahu k návrhu na odňatie a prikázanie veci inému krajskému súdu). Námietka zaujatosti neobsahuje dôvody uvedené v § 31 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko ide o bezobsažnú námietku. O odvolaní obžalovaného F. C. rozhodoval senát krajského súdu pod sp. zn. 6To/13/2023, a to konkrétne dňa 17.08.2023. Trestná vec obžalovanej bola krajskému súdu predložená až dňa 27.09.2023, teda v čase rozhodovania vo veci obžalovaného F. C. sa ešte spis obžalovanej ani nenachádzal na krajskom súde, a preto sudca Mgr. Pavol Macháč ani nemohol vedieť, že sa takéto konanie bude voči obžalovanej v budúcnosti na krajskom súde viesť, a preto nemohlo dôjsť ani k prejudikovaniu viny obžalovanej v tejto veci, tak ako to tvrdí obžalovaná. Okrem toho takéto skutočnosti nevyplývajú ani zo zápisnice z verejného zasadnutia, ktoré sa konalo na základe odvolania prokurátora vo vzťahu k obžalovanému F. C..

Okrem toho zo strany obžalovanej nebolo preukázané ani to, že námietku zaujatosti predložila v zmysle § 31 ods. 5 Trestného poriadku bez meškania, nakoľko obžalovaná síce tvrdila, že o dôvodoch, pre ktoré vzniesla námietku zaujatosti sa dozvedela z listu F. C., ktorý jej bol doručený dňa 24.01.2024, avšak obálku, v ktorej jej mal byť list doručený, krajskému súdu nepredložila. Okrem toho počas verejného zasadnutia prišla z ÚVTOS správa, že obžalovaná prijala korešpondenciu od F. C. dňa 03.01.2024, pričom k tomuto rozopru sa obžalovaná na verejnom zasadnutí nevyjadrila. Na základe uvedených dôvodov považoval krajský súd vznesenú námietku zaujatosti zo strany obžalovanej za nedôvodnú, podanú oneskorene a účelovo. Nie je potrebné konať ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci, ktorý je založený len na takejto procesne neúčinnnej námietke zaujatosti. Túto skutočnosť je však nevyhnutné procesne zaznamenať, aby bolo zrejmé, že takýto návrh na odňatie a prikázanie veci nezostal nepovšimnutý (viď Stanovisko Najvyššieho súdu SR publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 4/2021 pod por. č. 48).

Pokiaľ ide o priebeh verejného zasadnutia, krajský súd doplnil dokazovanie podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku oboznámením podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Malacky pod sp. zn. 7T/71/2022 a aktualizovaným odpisom registra trestov. Návrhy obžalovanej na doplnenie odkazovania krajský súd zamietol pre ich nadbytočnosť, nakoľko skutkový stav bolo možné bez akýchkoľvek pochybností z už vykonaných dôkazov.

V rámci konečných návrhov prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné. Náhradný obhajca s poukazom na zamietnutie návrhov na doplnenie dokazovania bol toho názoru, že tieto skutočnosti je potrebné objasniť a preto navrhol, aby bola vec zrušená a vrátená okresnému súdu, aby sa tento s navrhovanými dôkazmi vysporiadal, prípadne navrhol, aby bolo rozhodnutie súdu okresného súdu zrušené a obžalovaná spod obžaloby oslobodená, nakoľko táto sa skutku nedopustila, keďže predmetné motorové vozidlo ani nešoférovala. Obžalovaná navrhla, aby bol vypočutý F. C.. Zároveň podala sťažnosť voči uzneseniu, ktorým sa senát nevyhlásil z vykonávania úkonov v tejto veci, ktorú neskôr písomne odôvodní.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaná, a to v lehote ustanovenej v zákone, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je sčasti dôvodné, a to čo do výroku o treste.

K výroku o vine a konaniu, ktoré mu predchádzalo

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo výroku o vine, obžalovaná v odvolaní namietala, že okresný súd vykonal hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti, pričom na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku, v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom

- a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný,
- b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátene vyšetovaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetovania alebo skrátene vyšetovania,
- c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený,
- d) obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom vypočutí obžalovaného.

Krajský súd konštatuje, že obžaloba bola obžalovanej doručená do vlastných rúk 08.12.2022, riadne a včas bola predvolaná na hlavné pojednávanie na deň 28.02.2023 (doručenie vykázané dňa 30.01.2023), na deň 18.04.2023 (doručenie predvolania vykázané dňa 06.03.2023). Riadne a včas bola predvolaná aj na hlavné pojednávanie na deň 20.06.2023 (doručenie vykázané dňa 02.05.2023). Obžalovaná zaslala okresnému súdu 20.06.2023 e-mailom prostredníctvom A. C. ospravedlnenie, že je chorá, má maloleté dieťa, ktoré nemá kto postrážiť. Dňa 22.06.2023 bol do spisu doložený zo strany obžalovanej záznam o zhodnotení zdravotného stavu. Ospravedlnenie obžalovanej o nepriaznivom zdravotnom stave nebolo preukázané vyjadrením ošetrojúceho lekára, že jej zdravotný stav neumožňoval účasť na hlavnom pojednávaní, na ktorý bola predvolaná, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Zároveň bola poučená o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti, v prípravnom konaní mala možnosť vyjadriť sa ku skutku (č. I. 5-6 spisu, č. I. 74-75), boli dodržané ustanovenia o skrátenej vyšetrovanej a bola upozornená na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie skrátenej vyšetrovania. Na základe uvedeného tak boli splnené podmienky v zmysle § 252 ods. 2 Trestného poriadku na konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej.

Napadnutý rozsudok bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní dňa 20.06.2023. Obžalovanej bol rozsudok doručený fikciou dňa 04.08.2023 v zmysle § 66 ods. 3 Trestného poriadku.

Iné procesné pochybenia obžalovaná konaniu predchádzajúcemu napadnutému rozsudku nevytýkala a krajský súd vlastným prieskumom nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Následne súd I. stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov a tiež sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej. Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaná spáchala skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa. Z tohto dôvodu si skutkové závery súdu I. stupňa osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

Krajský súd k obhajobe obžalovanej uvádza, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že vinu obžalovanej má preukázanú z výpovede samotnej obžalovanej zo dňa 05.11.2021, výpovede svedka H. I., E. G.. Obaja zhodne vypovedali, že ako príslušníci PZ SR (v tomto prípade svedkovia E. G. a H. I.) dňa 05.11.2021 vykonávali hliadku a v čase o 17.00 hod sa nachádzali na ceste I/ 51 v obci E., kde namerali pomocou radarového rýchlomeru v čase od 17.10 hod. osobné motorové vozidlo Mercedes Benz, ktoré išlo v smere na F. a prekročilo rýchlosť. Následne vozidlo predpísaným spôsobom zastavili, pristúpili k vozidlu, vyzvali vodičku, aby predložila stanovené doklady potrebné na vedenie a prevádzkovanie vozidla a osobné doklady. Vodička predložila občiansky preukaz a bolo zistené, že ide o obžalovanú. Vo vozidle sa nachádzal aj B. A. a maloleté dieťa obžalovanej. Vodička sa dobrovoľne podrobila vyšetreniu na zistenie prítomnosti alkoholu s negatívnym výsledkom. Uvedené zhodne tvrdila i samotná obžalovaná pri výpovedi zo dňa 05.11.2021. Pri lustrácii bolo zistené, že obžalovaná má uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel rozhodnutím ODI Malacky a to od 09.05.2019 do 09.05.2024, následne od 10.07.2019 do 10.07.2024 a rozhodnutím Okresného súdu Malacky od 24.08.2021 do 24.03.2023.

Ani krajský súd nemal za potrebné doplniť dokazovanie výsluchom F. C., nakoľko skutkový stav bolo možné spoľahlivo zistiť už z vykonaných (spomínaných) dôkazov a jeho výsluch tak nebol potrebný, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný F. C. nebol ani na mieste spáchania skutku, nakoľko vo vozidle sa s obžalovanou nachádzali osoby B. A. a maloleté dieťa F. B..

Z vykonaného dokazovania bez pochybností vyplynulo, že obžalovaná sa dopustila prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Tvrdenia obžalovanej o tom, že šoférom mal byť F. C. neboli potvrdené žiadnym vykonaným dôkazom. Neexistuje žiadny dôkaz ani o tom, žeby sa F. C. nachádzal v zastavenom osobnom motorovom vozidle. Nedôveryhodnosti týchto argumentov obžalovanej nasvedčuje aj to, že táto neustále počas trestného konania menila svoju výpoveď o tom, kto sa s ňou nachádzal v aute, kto si kam mal presadnúť, pričom v tomto smere krajský súd odkazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie okresného súdu a v celom rozsahu na ako na správne odkazuje.

K námietkam obhajoby, že okresný súd neskúmal zavinenie obžalovanej, krajský súd dodáva, že zavinenie obžalovanej bolo nepochybné, nakoľko to, že obžalovaná šoférovala bez vodičského oprávnenia bolo preukázané výpoveďou samotnej obžalovanej zo dňa 05.11.2021 a výpoveďami svedkov H. I. a E. G.. Obžalovaná vo svojich výpovediach ani raz nepoprela, žeby nevedela, že má uložený zákaz činnosti (pri prvej výpovedi uviedla sama, že má zákaz šoférovať), dokonca vo svojich odvolacích námietkach sama uviedla, že nie je držiteľkou vodičského oprávnenia. Na strane obžalovanej z vykonaného dokazovania ani krajský súd nezistil také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali, že táto nemala inú možnosť (krajná núdza), len šoférovať motorové vozidlo v čase uloženého zákazu.

K výroku o treste

Pokiaľ ide o konanie, ktoré výroku o treste predchádzalo, okresný súd pochybil, keďže ohľadom výroku o treste nevykonal dostatočné dokazovanie. V čase rozhodovania okresného súdu mu muselo byť zrejmé, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Keďže doplnenie dokazovania krajským súdom ohľadom výroku o treste nebolo spojené s neprimeranými ťažkosťami, tak krajský súd pochybenie okresného súdu sám napravil tým, že oboznámil podstatnú časť pripojeného spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/71/2022.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona spočíva v tom, že páchatel'ovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní pŕiťažujúcej okolnosti podľa

§ 37 písm. h) Trestného zákona, teda že páchatel' spáchal viac trestných činov, čo ale neplatí, ak sa trest ukladá aj s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa rovnakých zásad sa postupuje aj pri ukladaní súhrnného trestu, ktorý súd ukladá vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený. Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 ods. 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukladanie úhrnného trestu, jeho

účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchatel' potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel' sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Možno teda zosumarizovať, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného (reálneho) súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel' za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti už odsúdený za predpokladu, že na takéto odsúdenie je možné prihliadnuť.

Základným predpokladom uloženia súhrnného trestu je, aby medzi trestným činom, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania a trestným činom, vo vzťahu ku ktorému má byť uložený súhrnný trest existoval viacčinný súbeh. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a, a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z uvedeného vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávaný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom (za, ktorý už bol odsúdený).

Z obsahu spisového materiálu Okresného súdu Malacky pod sp. zn. 7T/71/2022 krajský súd zistil, že obžaloba v tejto veci napadla na okresný súd 02.12.2022 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, že Okresný súd Malacky dňa 14.03.2023, č. k. 7T/71/2022-61 vydal trestný rozkaz, ktorý bol doručený obžalovanej do vlastných rúk 05.04.2023.

Na základe takto vykonaného dokazovania krajský súd ustálil, že aktuálne súdený skutok spáchaný obžalovanou 05.11.2021 je vo viacčinnom súbehu so skutkom spáchaným obžalovanou 01.10.2022 (trestné stíhanie bolo vedené na Okresnom súde Malacky sp. zn. 7T/71/2022), keďže medzi týmito skutkami nebol vyhlásený žiaden odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin obžalovanej, ktorý by bol prvý v poradí. Za oba tieto skutky je preto potrebné obžalovanej uložiť jeden súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona za súčasného zrušenia výroku o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 14.03.2023, sp. zn. 7T/71/2022, právoplatným dňa 14.04.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd dáva okresnému súdu do pozornosti, že v zmysle § 42 ods. 3 Trestného poriadku, sa ustanovenia týkajúce sa súhrnného trestu nepoužívajú vo vzťahu ku skorším rozsudkom, ktoré boli vydané súdom iného členského štátu Európskej únie, a preto okresný súd pochybil, keď vyhodnocoval uloženie/neuloženie súhrnného trestu aj s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Břeclav zo dňa 30.12.2021, právoplatným dňa 30.05.2022 a dospel tak k nesprávnemu záveru, že obžalovanej nie je možné uložiť súhrnný trest.

Pokiaľ ide o ukladanie súhrnného trestu, krajský súd ho ukladal podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich (zo zbíhajúcich sa) najprísnejšie trestný. Tým je prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody vo výmere od 0 do 2 rokov.

Krajský súd pri ukladaní trestu obligatórne preskúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovanej, pričom u nej zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchala viac trestných činov a nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Krajský súd tak trestnú sadzbu uvedenú v § 212 ods. 1 Trestného zákona v rozpätí od 0 do 2 rokov modifikoval postupom podľa § 38 ods. 2 a ods. 4 Trestného zákona zvýšením dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Krajský súd tak obžalovanej ukladal trest v sadzbe od 8 mesiacov po 2 roky.

Pokiaľ ide o samotný druh trestu, krajský súd ukladal obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže obžalovaná sa prejednávaného skutku dopustila počas plynutia skúšobnej doby, ktorá jej bola uložená trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 06.08.2021, sp. zn. 1T/21/2021, právoplatným 24.08.2021, pričom táto jej uplynula až 24.02.2023, teda neexistovala možnosť uložiť jej podmienečný odklad výkonu trestu.

Alternatívny druh trestu neprichádzal do úvahy aj vzhľadom na trestnú minulosť obžalovanej u ktorej nejde o ojedinelý exces v jej správaní, práve naopak ide o osobu, ktorá je recidivujúcou páchatel'kou,

príčom doposiaľ vykonané tresty nespĺnili u nej účel a nedošlo k prevýchove páchatel'ky. Aj z toho dôvodu bolo na ňu potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. To, že je matkou maloletého dieťaťa samo osebe nemôže byť dôvodom na uloženie alternatívneho druhu trestu, keďže obžalovaná v čase spáchania skutku vedela, že má maloleté dieťa a napriek tomu sa rozhodla spáchať trestný čin. Krajský súd obžalovanej uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda na spodnej hranici modifikovanej trestnej sadzby, pričom takýto trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle ust. § 34 Trestného zákona, je zároveň trestom primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdi konanie obžalovanej.

Na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanú krajský súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže pred spáchaním predmetných trestných činov nebola vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.